

Sygn. akt VIII U 2527/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtoł

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2014 r. w Gliwicach

sprawy B. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania B. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 19 września 2013 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu B. P. prawo do emerytury poczynając od 23 sierpnia 2013 roku;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. VIII U 2527/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 września 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił prawa do emerytury B. P. (P.), ponieważ ubezpieczony nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony w odwołaniu domagał się zmiany decyzji. Pracował w warunkach szczególnych na dowód czego wniósł o dopuszczenie dowodu z przesłuchania zawnioskowanych świadków i z dokumentacji pracowniczej.

ZUS wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że ubezpieczony nie udowodnił przed organem rentowym przesłanek do nabycia prawa do emerytury w wieku 60 lat. Podtrzymał swoje stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. W latach 1968 – 1995 ubezpieczony był pracownikiem Huty (...) i ze świadectwa pracy w szczególnych warunkach wynika, że wykonywał pracę w szczególnych warunkach przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń na stanowisku

elektromontera w wydziale stalowni. Ze świadectwa pracy wynika natomiast, że posiadał angażę elektryka – brygadzysty, elektromontera – brygadzysty, mistrza (...) oddziału stalowni. W związku z tym organ rentowy powziął wątpliwości, czy ubezpieczony pracował w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Ponadto ubezpieczony nie ukończył wieku emerytalnego podczas wykonywania pracy, o której mowa w Dziale III Wykazu B stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. P. urodził się (...). W lipcu 2013 roku złożył wniosek o emeryturę. W aktach emerytalnych znajduje się świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 8 kwietnia 1999 roku wydane przez Hutę (...) z którego wynika, że ubezpieczony od 1 lipca 1971 roku do 23 października 1972 roku i od 15 listopada 1974 roku do 31 maja 1995 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń na stanowisku elektromontera w wydziale stalowni. Prace te są wymienione w Dziale I poz. 15 załącznika Nr 2 do zarządzenia nr 3 Ministerstwa Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 roku w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego.

Ze świadectwa pracy z dnia 1 marca 1995 roku wynika natomiast, że ubezpieczony w Hucie (...) był zatrudniony na stanowisku ucznia – elektryka, elektromontera i brygadzysty elektromontera i mistrza

Od 1 czerwca 1995 roku ubezpieczony został pracownikiem spółki powstałej na bazie zlikwidowanego majątku Huty (...). W D. (...) pracował do 12 grudnia 2001 roku wykonując taką samą pracę, jak w Hucie (...).

Z zeznań przesłuchanym w sprawie świadków i ubezpieczonego wynika, że B. P. po skończeniu szkoły zawodowej do ukończenia 18 roku życia był pracownikiem oddziału elektrycznego w Hucie (...), a od września 1971 roku do daty zwolnienia z pracy pracował w oddziale stalowni przy konserwacji suwnic, remontach i konserwacji pieców martenowskich. Praca przy konserwacji i remontach urządzeń była w przeważającej części wykonywana na wysokości. Ubezpieczony posiadał zdolność do takiej pracy. Praca polegała głównie na utrzymaniu w ruchu suwnic, konserwacji agregatów i urządzeń elektrycznych przy tych dźwigach. Elektromonterzy zajmowali się również konserwacją pieców martenowskich. Była to praca w ciepłe, szkodliwych oparach, na hali panowało wielkie zapylenie.

Jego koledzy z pracy przechodzili na emerytury w wieku 55 lat. On z tego prawa nie mógł skorzystać, ponieważ nie pracował w hutnictwie w dacie ukończenia 55 lat. Złożył wniosek o prawo do emerytury w obniżonym wieku 60 lat.

Świadek K. F. w Hucie (...) był pracownikiem tego samego oddziału, co ubezpieczony. Pracował jako elektromonter. Prawo do emerytury zostało mu przyznane od osiągnięcia wieku emerytalnego – to jest 55 lat. Świadek N. K. nabył prawo do emerytury również przed ukończeniem 60 roku życia. Jedynie świadek F. W. przeszedł na emeryturę w wieku 60 lat.

Świadkowie otrzymali świadectwa pracy szczególnych warunkach potwierdzające zatrudnienie na takim samym stanowisku, co odwołujący. Świadkowie zeznali, że pracowali z ubezpieczonym w tej samej hali, wykonywali takie same prace. Ubezpieczony jako brygadzysta pracował z podwładnymi pracownikami. Mistrzem został tuż przed zwolnieniem z pracy, ponieważ sukcesywnie zmniejszono zatrudnienie w oddziale, również wśród elektromonterów. Kiedy zwolniono mistrzów, jemu powierzono takie stanowisko. Charakter jego pracy nie uległ zmianie mimo zmiany stanowiska.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie akt ZUS, a zwłaszcza świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, akt emerytalnych świadków K. F. i N. K., F. W., przesłuchania świadków (k. 35 a.s. płyta dvd) oraz ubezpieczonego (k. 44 płyta dvd). Strony nie zgłosiły dalszych wniosków dowodowych.

Sąd zważył, co następuje:

Ubezpieczony domagał się emerytury na podstawie art. 184 ust. 1 w związku z art 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS i par. 3 i 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W oparciu o cytowane przepisy mężczyzna może nabyć prawo do emerytury, jeżeli ma ukończone 60 lat, udowodni co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych do dnia 31 grudnia 1998 roku, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, o której mowa w Wykazie A, do dnia 31 grudnia 1998 roku, , nie jest członkiem OFE.

Bezspornym w sprawie jest, że B. P. ukończył 60 lat w dniu 23 sierpnia 2013 roku , nie jest członkiem OFE, do 31 grudnia 1998 roku udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Sad dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego co do charakteru świadczonej pracy. Jego zeznania są logiczne, przekonujące i spójne z zebranymi w sprawie innymi dowodami. Współpracownicy ubezpieczonego wykonujący taką samą pracę przeszli na emeryturę przed ukończeniem 60 roku życia,.

B. P. nie domagał się prawa do emerytury z tytułu ukończenia 55 lat. Ubezpieczonemu wydano świadectwo pracy w szczególnych warunkach, które uprawniałoby go do przejścia na emeryturę w wieku 55 lat, popełnieniu przesłanek z § 8 ust. 1 i § 8a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Aby nabyć prawo do emerytury w wieku 60 lat trzeba wykazać, że wykonywało się prace wymienione w Wykazie A do wskazanego rozporządzenia. W tym wykazie w dziale XIV pod pozycją 25 wymienione zostały prace przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Skoro B. P. wykonywał pracę na oddziale stalowni, na której jako podstawowe były wykonywane prace wymienione w wykazie, to praca taka była świadczona w warunkach szczególnych. Praca przy obsłudze suwnic, o której mowa w dziale III poz. 86 jest pracą w szczególnych warunkach. Zdaniem sądu przez obsługę należy rozumieć nie tylko pracę suwnicowego, ale również prace przy konserwacji, remontach tych urządzeń. Konserwacja pieców martenowskich wchodzi również w zakres prac wymienionych w poz. 25 Działu XIV.

Zdaniem sądu, przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe w sposób nie budzący wątpliwości wykazało, że B. P. przez cały okres zatrudnienia w Hucie (...) wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Taką samą pracę wykonywał do 31 grudnia 1998 roku. Tym samym z dniem ukończenia 60 roku życia nabył prawo do emerytury.

Zaskarżoną decyzję zmieniono na podstawie art. 477⁷¹⁴ par. 1 kpc. O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 i nast. kpc.